

12. a osztály

2011 szeptemberében kezdte meg nagy közös utazását az a 33 kisdíák, akik megszeppenve, de mindenre elszántan és kíváncsian érkeztek az általános iskolából és ültek ugyanezekre a székeken, ahol most is. A 17 lányt és a 16 fiút meglepetésükre az indulási oldalon nem a beígért informatikus férfi osztályfőnök várta a Batthyány nagy pályaudvarán, hanem egy irodalomtanár osztályfőnök. Így került a vezető fülkébe Hajdú Zsoltné tanárnő, akit az elmúlt 8 év alatt előbb Sándor Enikő, majd Soltész Ildikó, végül Hübér Magdolna tanárnő segítette abban, hogy az osztály robogó vonata irányt ne tévesszen. Ők is részesei és támogatói voltak a közös kalandoknak.

Az osztály kreativitása és lelkesedése minden kötelező és önként vállalt feladatukban megjelent. A giliceavaton a nemzetek asztalaihoz csábították finom ételekkel a vendégeiket: nem kis munkát adva ezzel szüleiknek is. Majd 7. osztályban folytatták a tematikát: a népek karácsonyával, hogy végül a 11. évfolyamon elnyert teaház-pályázatukban bemutathassák a világ sokszínűségét a teaházi kultúrákon keresztül is. Fergeteges szalagavatói koreográfiájukkal pedig egy tánc történeti időutazásra csábítottak mindenkit hatalmas sikerrel. Fantáziájuk szárnyalt a teremdíszítésekénél, amelyet rendre megnyertek, fellépői voltak a művészeti esteknek. Országos megmérettetésen öregbítették iskolánk hírnevét, diákparlamenten képviselték a gimnázium diákságát.

Szervezésben, összefogásban, egymás segítségével mindig jelesre vizsgáltak. Az évek alatt együtt élték meg azt az utazást, amelynek vicces és megható, sikeres, olykor emberpróbáló állomásai és kitérői is voltak. Ketten kiszálltak 8.-ban, egy tanuló másik vonatra szállt át, majd 9.-ben új utassal bővült a csapat. Nemzetközi expresszre ült fel és száguldott Németországig egyikük, két éve pedig magánúton ingázik Komárom és Szigetszentmiklós között az osztály labdarúgója.

Messzi tájakról álmodoztak éveken keresztül: római utazásról, - de be kellett érniük egy római villagazdasággal Balácán. A velencei karnevál helyett pedig a Velencei-tó partjával. Nem a távolság miatt emlékeztetek a Laffert kúriás kirándulásaik sem, vagy az állatkerti séták, a szabadulósobás programok, ahol jó lett volna otthagyni az ofőt, hogy elmaradjanak az Operakalandok... De az adventi időszakban biztosan mindenkinek eszébe jutnak a közös bécsi karácsonyok, a gyermekpuncs illatával fűszerezve.

A jegyellenőrzésnél a kalauz elégedetten nyugtázhatja, hogy 43 előrehozott középszintű érettségi mellett 4 db emelt szintűt is fel tudnak mutatni, rendelkeznek 36 középfokú és 7 felsőfokú nyelvvizsgálattal, 4 OKTV-döntőssel és számos országos sporteredménnyel.

A 12. a osztály vonata a végállomásához közelít, hamarosan befejeződik a közös utazásunk. „*Minden elmúlhat, minden újra kezdődhet – írja Kosztolányi Dezső, majd így folytatja: Utazni annyi, mint játszani, minden szerepet egyszerre.*”

Kedves diákjaim, itt a Batthyányban rátok vár még az utolsó nagy szerep, ami nem más, mint: az érettség próbája. Kívánom, hogy mindannyian kiálljátok ezt a próbát, és június 21.-én büszkén vegyétek át valamennyien az érettségi bizonyítványotokat!

12.b osztály

A 12. b osztály 28 tanulójának 50 nyelvvizsgálója, ebből 3 felsőfokú és 44 előrehozott tantárgyi érettségi vizsgája van, amelyből 2 emelt szintű.

Osztályfőnökük mindvégig Tempfli Ágota tanárnő volt. Az első két évben társosztályfőnöke gimnáziumunk egykori könyvtárosa, Bartus Istvánné volt. Ezt követően Gelencsérné Szarka Mária tanárnő vette át ezt a szerepet, akivel 6 éven át közösen szervezték az osztály életét.

Az osztályfőnök így jellemezte az osztályt:

Az 5. osztályban még rettenetes hangerővel, sok feles energiával bíró gyerekek mára lecsendesedtek, felnőttek, *majdnem* megkomolyodtak. Az itt eltöltött idő sok-sok feladat elé állította őket, melyekben mindig becsülettel helyt álltak, legyen az gólyaavató, vizsga, néptánc, verseny, valamilyen műsor megszervezése vagy azon való fellépés. Bár a határidő közeledtével gyakran úgy tűnt, hogy összecsapnak a hullámok a fejük felett, és sokszor utolsó pillanatban készültek el, de végül mindig összefogtak, és kreativitásukkal, összetartásukkal közösen sikerre vitték a feladatokat.

Nem ámítunk senkit azzal, hogy ebben az osztályban mindig, minden tökéletesen működött. Mint minden közösségben, itt is előfordultak időnként összezdülések. De számíthattak egymásra, támogatták egymást a mindennapokban is, legyen szó lelki vigaszról vagy dolgozat előtti sürgős korrepetálásról.

A *meseszám hetes* végigkíséri az osztály életét, sok esetben iskolai rekordként került vagy kerül majd be a köztudatba:

- Az osztályban megforduló 35 főből heten távoztak más országba, városba, iskolába. (*szomorú rekord*)
- A 8 évből 7-et legalább az osztály fele kitűnő vagy jeles eredménnyel zárt. (*büszkeségre okot adó rekord*)
- Az osztály negyede (7 tanuló) 8 éven át volt kitűnő. (*Ilyen sem volt még az iskolánkban.*)
- összesen 7 OKTV-döntős eredménnyel büszkélkedhetnek – ezzel rekordot döntöttek iskolánk történetében. (*a rekordok rekordja*)

Miben voltak még az említetteken kívül különlegesek a 12. b osztály tagjai?

- Már a kezdet különlegesre sikerült. 5. osztályban megnyerték a szigetszentmiklósi helytörténeti osztályversenyt, s így 3 napot a szerbiai Topolyán és környékén tölthettek.
- Rendszeres színházba járókként a 8 év alatt 20 előadást nézett meg az osztály.
- Közülük került ki 2015-ben Az Év diákja.

Osztályfőnökük szerencsésnek mondja magát, hogy 8 évig a vezetőjük lehetett.

12.c osztály

A 12.c osztály 5 évet töltött gimnáziumunkban. Ők 8. osztály után nyertek felvételt az ún. 1+4 évfolyamos tagozatunkra. Osztályfőnökük végig Kozma-Renge Krisztina tanárnő volt.

A sors különös fordulata, hogy az elmúlt 3 évben a tanárnő munkáját saját korábbi osztályfőnöke, Csernev József segítette társosztályfőnökként – ugyanolyan „értelemszerű“ összhangban és egyetértésben, mint ahogy tizen-pár-évvel ezelőtt tudtak együttműködni ☺ A tanárnő az osztályát így jellemezte:

Ha nagyon rózsaszín ködbe burkolózó képet szeretnék festeni az osztályról, akkor azt mondanám, hogy csak jókat lehet ezekről a diákokról mondani. Büszkélkednék velem, hogy tanulmányi eredményeiket tekintve 50 előrehozott érettségi eredménnyel (amiből 4 emelt szintű) és 64 nyelvvizsgálóval rendelkeznek (amiből 8 felsőfokú), és azzal a fantasztikus teljesítménnyel, hogy a gimnáziumban töltött 10 félévből 5 alkalommal ők rendelkeztek a nagygimnazista osztályok között a legjobb tanulmányi eredménnyel. Hogy az őket tanító tanárok legtöbbször elégedettek voltak órai aktivitásukkal és magaviseletükkel. Hogy nagyon hamar igazán összetartó kis közösséggé váltak, akik az iskolai kihívásokban és iskolán kívüli életükben is mindig számíthattak egymásra.

De ezzel azért nem lenne teljes a kép. Mert azért nem volt mindig olyan egyszerű velük – ahogy általában egy kamasz társasággal sem az. Például közösségépítés terén. Azok után, hogy 9.ny-ben még sikerült rávennem őket (magam sem tudom, hogy hogyan), hogy kiálljanak az osztályénekek versenyen és táncos produkcióval kísérve előadják Szanditól a Tinédzser L'amour című dalt; elég hamar sikerült megtanulniuk azt is, hogy tudjanak „nem“-et mondani, ha úgy alakul. A későbbiekben elég sok programjavaslatom falakba ütközött, de így visszatekintve azt is jó volt végignézni, hogy az évek során mennyire megtanulták önállóan szervezni a kis osztályéletüket.

Nem lenne teljes a kép az „angyalka“ magaviseletű osztályról sem, mert a háttérben, a hétköznapiakban azért voltak küzdelmek késésekkel, hiányzásokkal, tanárokkal és egymással szembeni tisztelettel viselkedéssel kapcsolatban. De hát melyik kamaszkorból felnőni igyekvő társaságnál ne lennének ilyenek...

És az örökké mindig mindenben egyetértő és összetartó közösség képe is egy picit túlzás. A legelején még talán tényleg így volt. Sokszor lehetett látni reggelente az aulában egymást öleléssel üdvözlő, majd aztán a folyosókon folyamatosan együtt hömpölygő 9.ny-es majd 9.c-s tizen-huszonfős csoportokat. Aztán az évek elteltével ez a nagy massa egyre kisebb társaságokra vált szét. Be kellett látni, hogy ez a sok erős egyéniség közel sem ért mindig mindenben egyet. De amit nagyon jó volt megélni velük az az, hogy amikor közös feladat volt, akkor meg tudták találni a kompromisszumos megoldásokat, és végülis mindig fantasztikus dolgokat hoztak létre együtt – legyen szó akár a kilencedikes gólyaavatás feladatokról, akár a tizedikes néptáncról, akár az ideji tanév minden kihívásáról. Egyetértés ide vagy oda, az biztos, hogy nagyon sok közös élményt szereztek az elmúlt években együtt, amik sokáig emlékezetesek maradnak majd: az év eleji és év végi tornateremben alvások összerázók és szétrázók címén; a tanulmányi sikereket ünneplő kölyökpezsgőzések; a közös erdélyi medvekeresések; a soha-meg-nem-valósulónak tűnő, de aztán mégis

összehozott szalonnasütés; a közös kebabozások/kínaizások/Dixie-zések; vagy a fiúk bukfencei – a random, séta közben bárhol és bármikor elejtett bukfencek.

Lényeg, a lényeg – akár rózsaszín ködbe burkolózva, akár kicsit realisabb képet festve – a 12.c osztály egy nagyon szuper kis osztály volt, akikről a fentiekén túl érdemes még azt is tudni, hogy azt hiszem, egy átlagos osztálynál sokkal járultak hozzá az iskola közösségi életéhez is: volt pl. 3 éven át egy LocalBeat nevezetű osztályzenekaruk, akiknek volt olyan tanéve, hogy minden iskolai rendezvényen felléptek; volt DÖK elnökük, aki 1 éven keresztül állt a diákokat képviselő csoport élén; és volt köztük két lány, akik az elmúlt két évben magukra vállalták a Művészeti Est szervezését – megteremtve és tovább is örökítve ezzel a diákszervezésű Művészeti Est hagyományát gimnáziumunkban.

Nagyon büszke vagyok rájuk és hálás vagyok érte, hogy én kísérhettem végig őket az elmúlt 5 év minden nehézségén és örömén. És bár most elmennek, de biztos vagyok benne, hogy mindig különleges helyük lesz a szívemben: az első saját osztályom helye.

8 illetve 5 éven át kitűnő bizonyítványáért rézkarcot vehetett át:

12.a

Budaházy Csenge Réka

Fazekas Fanni

Marosi Mónika

Németh Viktória

Takács Levente

12.b

Antal Ákos

Gombás Lilla

Györök Bendegúz Máté

Komenda Dorottya

Mátyási Klaudia

Ódor Tamás Lajos

Pál Laura

12.c

Arnóti Anna Krisztina

Pálfı Zalán István

Róhfeld Gerda Blanka